

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
Ἑβδομα δρ. 10.—	Ἑβδομα φρ. χρ. 12.50
Ἔξαμνος » 5.50	Ἔξαμνος » 6.50
Τριμνησ » 3.—	Τριμνησ » 3.50

Ἡ συνδρομὰ ἀρχοῦται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 26 Μαΐου 1918

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτά 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Ἔτος 40όν.— Ἀριθ. 26

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ο'NEVES

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια)

— Ὅλοι θὰ τὴ γνωρίσουν, ἐξακολούθησε ὁ Παῦλος. Γιατί δὲν ὑπάρχει στὸν τόπο δεύτερη ὄμοια. Κι' ἅμα τὴ γνωρίζουν, θὰ καταλάβουν εὐθὺς πῶς εἶσθε κλεισμένοι ἐδῶ μέσα μαζί μου.

Καὶ μετὰ τὴν ἴδια προσοχὴ μετὰ τὴν ἴδια ἐπιτηδεύτηκα, κατέβηκε τὴ σκάλα καὶ βόηκε τοὺς συντρόφους τοῦ χαροῦνιενους. γιατί ἡ ἐλπίδα ἐκείνη τῆς σωτηρίας ἔρχονταν εἰς τὴν ὥρα. Ὡ, ἀλλοίμονο ἂν δὲν εἶχαν κι' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα! Ἡ θέσι τοὺς ἦταν τόσο ἀσχημὴ! Ὁ ἀνέγκλας, ποῦ τοῦ πονοῦσε τὸ πόδι πολὺ, ἀρχισε νὰ γίνεται ἀνέσις. Στὸ ἀνυμένιο τοῦ κρεββάτι μὴ μπόρουσε νὰ βρῇ ἀνάπαυσι καὶ στριφογύρῃ ὅλη τὴν ὥρα. Ἰσως εἶχε καὶ πυρετὸς... Τὰ ὄργανα εἶχαν τελειώσῃ. Τὰ ξερόκλαδα καὶ τὰ ὀνύχια εἶχαν κατὰ σχεδὸν ὅλα. Ἀρχίζε ἡ δεύτερη γύνα. Κι' ἡ ἀδύη θὰ τοὺς εὗρισκε χωρὶς τροφίδια, χωρὶς τροφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΡΑΜΠΛΗΔΩΝ

— Τὸ χιόνι ἔπαυσε, δόξα σοι ὁ Θεός. Τώρα θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ δοκιμάσῃ... Ἄ! καλημέρα, κύριε Μπραῖττον! Μαντεῖοι τί σὰς ἔφερε ὡς πᾶνω : τὸ ἴδιο ποῦ μ' ἔφερε καὶ μένα. Αὐτὸς ποῦ μιλοῦσε ἔτσι στὸν στρατηγὸ Μπὸλδ καὶ στὸν κ. Μπραῖττον, ἦταν ὁ Πιέρρος Λεμπόν, τὸ πρωτὶ τῆς Παρασκευῆς. Ἀλλὰ ἔφερε τοὺς εἶχαν ἀνταμωθῇ ; Στὸν στενὸ ἐξώστη τοῦ ῥηλοῦ καμπαναριοῦ τῆς ἐκκλησίας, ἀπ' ὅπου κινούνταν ὁλος ὁ κάμπος τῆς Ἀργελίς καὶ τὰ ῥίω βουνά.

Τὸ τοπεῖον ποῦ ἐξερευνοῦσαν ὁλοένα τὰ διαπεραστικὰ μάτια τοῦ κυνηγοῦ, παρουσίαζε μιὰ θαυμασιὰ εἰκόνα. Μάντρες, χαντάκια, φράκτες, ὅλα εἶχαν ἐξαφανισθῇ. Δὲν ἔβλεπες παρὰ μιὰν ἀπείρητη ἔκτασι λευκή. Καὶ τὰ βουνά ἐπίσης ἦταν λευκοὶ ὄγκοι. Τὸ μόνον πρᾶγμα ποῦ ἐξχώριζε παραξένα μέσα ἔς ὅλη αὐτὴ τὴν θλιβερὴν μονοτονίαν, ἦταν τὰ ἐρείπια τοῦ Στοιχειωμένου Πύργου, κορυφωμένα ἔς ἕνα ἀνοιγμα τῶν βουνῶν, μαύρα καὶ πένθιμα, καθὼς ἔπεφταν ἀπάνω στὸ λαλῆτιον τοῦ οὐρανοῦ.

— Ἄν εἶχαν τύχη καὶ πρόσφθασαν νὰ χωθοῦν καὶ μέσα ! φησὶν ὁ κ. Μπραῖττον.

— Ἐλπίζω ὅχι ! ἐφώνησε ὁ στρατηγός. Μὴν ἐλπίετε ὅτι ὁ Βλάσκος εἶν' ἐλευθερός ; κι' ἂν κατάρρε ἀκόμη νὰ περάσῃ στὴν Ἰσπανίαν, τὸν Στοιχειωμένον Πύργον θάκανε πάλι λιμὲρι τοῦ αὐτοῦ...

Ὁ Πιέρρος Λεμπόν ἐκτύπησε τώρα μετὰ μεγάλη προσοχὴ τὰ ἐρείπια. Κι' ἀεφνα, ἀνακρίπων τὸν στρατηγὸ καὶ ἀπαλῶν ἀπότομα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ τοῦ κ. Μπραῖττον τὰ καλῖα, ἐφώνησε :

— Δόστε μου ! δόστε μου ! Κάτι βλέπω... Καὶ μετὰ τὰ καλῖα στὰ μάτια, ἐξακολούθησε νὰ κυττάζῃ τὸν Πύργον.

— Μὰ τί βλέπεις λοιπόν, Πιέρρος ; Μίλησε ἐπιτέλους, γιὰ τὸ Θεό ! ἔκαμε ὁ στρατηγός, ἀνυπόμονος τώρα, μ' ὅλη τὴ συνειδημένη ἀταραξία.

— Νὰ ἰδῶ κι' ἐγώ ! εἶπε ὁ κ. Μπραῖττον, παίρνον ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ κυνηγοῦ τὰ γυαλιά.

— Λέτε νὰ εἶνε ἀλήθεια ἐκεῖ ; ἔκαμε ὁ Λεμπόν.

— Ἐκεῖ εἶνε ! τὸ ἐλπίζω ! ἀποκρίθηκε ὁ κ. Μπραῖττον μετὰ φωνή, ποῦ μετὰ κόπο



Τὸ ἐπικίνδυνον αὐτὸ σκαρφάλωμα...
(Σελ. 173, στ. 6.)

προσπαθοῦσε νὰ τὴν κἀν ἀτάραχη. Ὡ ! αὐτὴν τὴν ἐσάρπα θὰ τὴν ἀναγνώριζα μέσα σὲ χιλίες. Ἐγὼ τοῦ τὴν χάρισα τοῦ Παύλου. Κι' ἀφοῦ ὁ Παῦλος εἶν' ἐκεῖ, θὰ εἶνε μαζί του κι' ἐκεῖνοι !

Ὁ Λεμπόν, ἀπὸ τὴ χαρὰ τοῦ, ἐπέταξε ψιλά τὸ κασκέτο τοῦ μ' ἕνα οὐδράλ' δυνατο. (Ἐπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Οἱ ἄποικοι σ' ἀγοράζω. — Ὁ Ἀϊστών κι' ὁ Πέγκροφ στὴν περὶα. — Συνομιλία στὸ τραπέζι. — Τὰ συμπεράσματα τοῦ Πέγκροφ. — Προσεκτικὴ ἐξέτασις τοῦ σκάφους. — Ἡ πυριτιδαποθήκη ἀνέγχετο ! Νέα πλοῦτη. — Τὰ τελευταῖα συντόρμια. — Ἐνα κομμάτι οὐρανόθεν κελύδρον.

— Ἀνατινάχθηκαν ! ἐφώνησε ὁ Χάρμπερτ.

— Ναί ! ἀνατινάχθηκαν σὰν νάβαλε ὁ Ἀϊστών φωτιά στὴ μηχανή ! ἀποκρίθηκε ὁ Πέγκροφ.

Κι' ὥρμησε στὸν ἀνελκυστήρα μετὰ τὸν Νάβ καὶ μετὰ τὸν Χάρμπερτ.

— Μὰ τί συνέβη, ἀλήθεια ; ρώτησε ὁ Γεδεών Σπίλεττ, κατὰπληκτος ἀκοῦν ἀπὸ τὴν ἀπρόσπη αὐτῆς λύσι.

— Ἄ ! αὐτὴ τὴ φωνὰ θὰ τὸ μάθουμε ! ἀποκρίθηκε ζωηρὰ ὁ μηχανικός.

— Θὰ μάθουμε τί ;...

— Ἀργότερα ! ἀργότερα ! Ἐλᾶτε, κ. Σπίλεττ. Τὸ κυριώτερον εἶνε, ὅτι οἱ μηχανοκροτοὶ αὐτοὶ ἐξοντώθηκαν.

Κι' ὁ Κύριος Σμιθ, παρασύρων τὸν Ἀϊστών καὶ τὸν Σπίλεττ, κατέβηκε μαζί τοὺς στὸ ἀγοράζω, ὅπου βόηκε τὸν Πέγκροφ, τὸν Νάβ καὶ τὸν Χάρμπερτ.

Τίποτα δὲν ἐφαίνετο ἀπὸ τὸ βρεῖο. Οὔτε τὰ κατάρτια τοῦ Ἀφροῦ ἀνασηκώθηκε ἀπὸ ἐκείνη τὴν τόση. ἔγειρε μετὰ τὴν μπάνα καὶ ἔς αὐτὴ τὴ θέσιν βυθίσθηκε. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ κανάλι, ὅτὸ μέρος ἐκεῖνο, δὲν εἶχε βάθος περισσότερον ἀπὸ εἴκοσι πόδια, ἦταν βέβατο ὅτι τὸ βουλαιμένο σκάφος θὰ καταβυθιζόταν, ὅταν σὲ λίγο θὰ τραβιούνταν τὰ νερά.

Μερικὰ λεπτά ἐπλεον στὴν ἐπιπλοή. Ἐβλεπες κατάρτια καὶ ἀντένες, κλοῦβες μεγάλες μετὰ ποντῖα, ζωτὰνα ἀκόμα μέσα, κἀσες καὶ βαρέλια διάφορα. Ἡ ἀντένες ὅμως καὶ τὰ κατάρτια ἐκεῖνα δὲν ἦσαν ἀπὸ τὴν ἀρματοσίαν τοῦ βρεῖο. ἦσαν δεύτερα, ποῦ τὰ εἶχαν κι' ἄλλοι. Κομμάτια, συντόρμια τοῦ παραβιοῦ δὲν ἔβλεπες στὴν ἐπιφάνεια. Οὔτε σάνδια τοῦ καταστρώματος, οὔτε μαδέρια τοῦ σκάφους. Αὐτὸ ἔμεινε ἀρκετὰ ἀνεξήγητο τὸ ξαφνικὸ βυθίσματα τοῦ Γοργίου.

Ὡς τόσο, τὰ δυὸ κατάρτια, ποῦ εἶχαν σπᾶσει λίγο φιλότερον ἀπὸ τὴ βᾶσι, ἐφάνηκαν σὲ λίγο, ἀφοῦ ἐσπᾶσαν τὰ σχοινιά τοὺς στὰ νερά τοῦ καναλιού, μετὰ τὰ πᾶν, ἀλλ' ἀνοικτὰ καὶ ἄλλα διαπλωμένα. Δὲν ἔπρεπε ὅμως νὰ φάνηναι καὶρὸ στὸ ρεῖμα νὰ παρασπῇ ὅλα ἐκεῖνα τὰ πλοῦ-

τη κι' ο "Αύρων με τον Πέγκροφ έτρεξε στην πυρόγα, για να τὰ περιμαζέψουν και να τὰ δέσουν, είτε στ' άκρογαίλι της Σωτηρίας, είτε στ' άκρογαίλι της Δίγκολν.

Την στιγμή όμως που έπρόκειτο να έπιβιβασθούν, ένας λόγος του Γεδεών Σπίλετ τους έσταμάτησε :

— Κι' οι έξη εκείνοι, που βγήκαν στη δεξιά όχθη της Εύχαριστίας ;..

Πραγματικώς, δεν έπρεπε να ξεχνούν, ότι έξη κατάδικτοι, που ήβάρκα τους είχε σπάσει στους βράχους, έπρόφθασαν να βγουν στο άκρογαίλι του Ναυαγίου.

Εκύτταξαν προς εκείνο το μέρος. Δεν έφαινετο κανείς. Ήταν πιθανό, ότι άμα είδαν το βρικό να βυθίζεται, έτρεξαν να κρυφθούν στο έσωτερικό του νησιού.

— Αργότερα λογαριαζόμαστε μ' αυτούς, είπε τότε ο Κύριος Σμιθ. Μπορεί να είχε άκομα επικίνδυνοι, άφου είχε άκομα όπλασμένοι, αλλά τελοςπάντων δεν είχε παρά έξη κι' είμαστε άλλοι τόσοι.. Έλάτε τώρα, το πλέον έπείγο.

Ο "Αύρων κι' ο Πέγκροφ μπήκαν στην πυρόγα και με ζοηρή κοπιηλασία, έπληρώσαν σε λίγο τὰ συντρίμια.

Η θάλασσα ήταν άκομα βαθειά. Μιά ώρα τουλάχιστον έπρεπε να περάσει, για να ξεπροβάλλη από τὰ νερά το σκάφος του βρικού.

Ο "Αύρων κι' ο Πέγκροφ έπρόφθασαν να δέσουν, τώνα με τάλλο, τὰ κατόγια και τάλλα συντρίμια με διάφορα σχοινιά, και την άκρη ενός των σχοινιών να την φέρουν ως τάρουγαίλι του Γρανίτινου Παλατιού. Από εκεί, οι άποικοι όλοι μαζί, τραβώντας το σχοινί εκείνο, όπως οι παράδες την τράτα, κατόρθωσαν να βγάλουν έξω τὰ συντρίμια. Έπειτα η πυρόγα έμάζεψε τάλλα πράγματα που έπλεαν, κλούβες με πουλιά, κάσες, βαρέλια κλ. που κουβαλήθηκαν άμέσως στα Καμίνια.

Μερικά πτώματα έπλεαν επίσης. Ο "Αύρων εγνώρισε μέσα 'ς αυτά το πτώμα του Μπόμπ Χάρβεϊ και, δείχνοντάς το στο σύντροφό του, του είπε μελαγχολικά :

— Έτσι ήμουν κι' έγω μία φορά, Πέγκροφ !

— Ναι, μά δεν είσαι πιά, καλέ μου "Αύρων ! του αποκρίθηκε ο ναύτης.

Μόλις παραξένο : τὰ πτώματα που έπλεαν, δεν ήταν περισσότερα από πέντε-έξη. Και το ρεύμα άρχισε τώρα να τὰ σέρνει προς τάνοικτα. Μά γιατί τόσο λίγα ; άπορούσαν οι άποικοι. Φαίνεται, ότι επειδή η "Γοργός" έβούλιαζε ξαφνικά, οι περισσότεροι δεν έπρόφθασαν να φύγουν, να πέσουν στη θάλασσα, παρά έμειναν μέσα στο πλοίο κι' έβούλιαξαν μαζί του, φυλακισμένοι. Όπωςδήποτε, άφου τὰ έλευθερά, πτώματα το ρεύμα τὰ τραβούσε προς τάνοικτα, οι άποικοι γλύτωναν τον θλιβερό κόπο να τὰ θάφουν σε καμιά άκρη του νησιού.

Δυό ολόκληρες ώρες, ο Κύριος Σμιθ κι' οι σύντροφοί του εγασθήσαν για να βγάλουν τὰ συντρίμια στην άμμουδιά, να τὰ λύσουν και να πλώσουν τὰ πανιά, που ήταν άπειράτα, να στεγνώσουν. Μιλούσαν λίγο, γιατί τούς άπορροφούσε η έγργασία, αλλά πόσες σκεψεις περνούσαν από το νου τους ! Τί τύχη πάλι να ποκτήσουν ολόκληρο καράβι, η καλύτερα, τὰ περιεχόμενα ενός καραβιού ! Πραγματικώς, ένα πλοίο είναι κόσμος ολόκληρος κι' η άνοιχιά θά έπλουτίζετο τώρα μ' ένα σωρό χρήσιμα πράγματα, εκατό φορές περισσότερα από εκείνα που τούς είχε φέρη άλλοτε το κιβώτιο.

Έπειτα, συλλογίζονταν ο Πέγκροφ,

γιατί θάταν άδύνατο να γασορδή αυτό το βρικό ; "Αν έχη μόνο μία τρύπα, βουλώνεται εύκολα" κι' ένα καράβι τετρακοσίων τόννων είχε καράβι άληθινό μπροστά στον "Καλότυχό" μας. Πάμε μακριά μ' αυτό ! Και πάμε όπου θέλουμε ! Ο κ. Σμιθ, ο "Αύρων κι' έγω πρέπει να τὸ ξετάσουμε. Αξίζει τον κόπο." (Έπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΑΘΑΝΑΣΙΑ

Είπεν ο Πάγος : — "Τίποτε δεν είχε πιά από 'μένα πιά στέιρο έδω 'στη γή και πιά νεκρό, μήτε άσυντρίμια έρημιά, μήτε βουνά σχισμένα, μήτε θαλασσοβράχι φαλακρά !"

Είπεν η Στάγη : — "Μιά στιγμή, για λίγο σκληρωμένη σκεπάζεις την άκράταγη ζωή, μέσα από μένα ο Θάνατος έπέρασε : ό,τι μένει δε σώζει μήτε εκείνον την πνοή !"

Είπε ο Σοφός : — "Χαρά σ' αυτόν που η παγωνιά έχει ζώσει για λίγο την θερμότητα του την καρδιά, και σαν λουλούδι η σπαθί τον πάγο θά πληρώσει ζητώντας της ζωής την ευδιά !"

Μά έμπρός στη σάχη έδω χαρά και λύπη δεν ταίριαζει : Είπε ένας άλλου κόσμου η αδελφή, πέρα πιά απ' τον Θάνατο 'ς τὰ μάνια μας χαράζει της θέας 'Αθανασίας τη μορφή !

ΤΕΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΟΙ ΓΕΡΟΙ

[Διήγημα του Alphonse Daudet]
[Συνέχεια και τέλος: ίδε σελίδα 175]

"Ω, η μικρές έκαμαν γρήγορα, και πολύ ! Ός που να σπάσουν μόνο τρία πιάτα, το τραπέζι βροθήκε στρωμένο.

Καλό προγευματάκι, μου έλεγε η Μαμέττα, ενώ μ' επήγαινε να καθήσω. Μόνο που θά φάτε μονάχος σας. Έμεις εφάγαμε νορίς.

Κι' αυτοί οι γέροι ! "Ό,τι ώρα να τους ρωτήσης, πάντα θά βρεθούν φαγωμένοι από νορίς !

Το καλό "προγευματάκι" της Μαμέττας ήταν δυό δάκτυλα γάλα, λίγοι χουριάδες κι' ένα κομματάκι φραντζόλα. Μ' αυτά θά μπορούσαν βέβαια να περάσουν, η Μαμέττα και τὰ κανάρια της, όκτω 'μέρες τουλάχιστο. Και τώρα θά τάρωγα όλα μονάχος μου ! "Α, τί άγανάκτηση ολόγουρα στο τραπέζι ! "Η γαλάζιες ποδιές κρυφομιλούσαν, σκουντώντας η μία την άλλη με τους άγκωνες" κι' εκεί πέρα, μέσα στὰ κλουβιά τους, τὰ καναρίνια λές κι' έλεγαν : "Ω, μ' αυτός ο κύριος θά φάη όλη τη φραντζόλα !"

"Αλήθεια την έφαγα όλη, και σχεδόν χωρίς να τὸ καταλάβω, καθώς εκνύταξα γύρω μου άφηρημένος τὰ παλὰ πράγματα της φτωχής και ήσυχης εκείνης καμαρούλας. Ήταν προσάτων δυό κρεββάτια, μικρά σαν παιδιάντια, που δεν μπορούσα να ξεκολλήσω τὰ μάτια μου από πάνω τους. Τὰ φανταζόμουν το πρωί, τὰ χαράματα, σκεπασμένα άκόμα με τὰ μεγάλα, κροσσώδη τους παραπετάσματα. Το ρολόι κτυπά πέντε. Είναι η ώρα που όλοι οι γέροι ξυπνούν.

— Κοιμάσαι, Μαμέττα ;

— Όχι, καλέ μου.

— Δεν είναι καλό παιδί ο Μωρίς ;

— Ω ναι ! είναι πολύ καλό παιδί.

Και φανταζόμουν έτσι ολόκληρη σελίδα, μόνο με τὸ να βλέπω τὰ δυό καβάρια των γέρων στημένα τώνα δε στ' άλλο...

"Σ αυτό το άναμεταξύ, ένα φοβερό μα συνέβαινε στην άλλη άκρη της κλίκας, μπροστά στο τυουλάκι. "Ήθελα φθάσουν εκεί ψηλά, στο άπάνω-άπαράφι, κάποιο βάσο με κερασία κονοσ, που περιέμενε τον Μωρίς δέκα χρόνια θά τὸ άνοιγαν τώρα για μένα. Μ' άπαράκαλία της Μαμέττας, ο γέρος επέμενε σώνει και καλά να βγάλη οί τὰ κερασία και άνεπαρμένος σε μία κλά, προς μεγάλο τρόμο της γυναίκας, πολεμούσε να τὰ φθάση... Φαντασθήτε την εικόνα : τον γέρο να τρέμει να ψηλώνει, της γαλάζιες ποδιές από τὸ να του κοιτούν δυνατά την καρδιά. Μαμέττα από πίσω του να πλώγει τὸ με άγωνία και, άπάνω 'ς δλ' αυτά, λεπτή ευοδία περγαμότου να βγαίνει τὸ άνοιχτό τυουλάκι μ' από της στή των άπορροούχων... Τί ώραίο !

Τελοςπάντων, με πολύ άγώνα, καταραν να καταβάσουν το περιφημο βάσο μαζί μ' αυτό, εν' άσπηνε γαβαδάκια ταυλοήγημένα—τὸ γαβαδάκι του Μωρίς όταν ήταν μικρός. Μου τὸ γέμισαν κερσία ως άπάνω. Ο Μωρίς άγαπούσε τὸ πολύ τὰ κερασία ! Κι' εν' μ' έσερβίσε ο γέρος μου ψιθυρίζε στ' αὐτή :

— "Η γυναίκα μου τάρτρειασε... "Α, φάτε κάτι τι ώραίο !..

Ναι, η γυναίκα του τὰ είχε φτιάσει ρακή, είχε ξεχάσει όμως να τούς βάλει και έάχαρι. Τί τὰ θέλετε ! στὰ γεράμια γίνεται κανείς ξεχασμένος. Ήταν φρικτά τὰ κερασία σου, καλή μου Μαμέττα. Κ' όμως τάρφαγα όλα, χωρίς να ξυνίσω πρόσωπό μου καθόλου.

"Αφου άπόφαγα, σηκώθηκα να ποζαρεύσω. Οι γέροι ήθελαν να με κρατήσουν λίγο άκόμα, να μιλήσουμε για τὸ καί παιδί, αλλά ο ήλιος έγερνε, ο μύλος μ' ήταν μακριά κι' έπρεπε να πηγαίνω.

Ο γέρος σηκώθηκε μαζί μου.

— Μαμέττα, τὸ σουτρούκι μου !..

"Από μέσα της βέβαια, η Μαμέττα ήσπεσε πώς έκανε άρετική ψύχη και ή πρώτα καθόλου φρόνιμο να βγῇ ο γέρος τὸ τοια ώρα. Δεν είχε όμως τίποτα. Μου τὴ στιγμή που τον βοηθούσε να περᾶ τὸ "σουτρούκι" του,—ώραίο φρέμα, χερμα πόρου, με φιλητόνεια κουμπιά,—άκουσα την καλή γοηούλα να του ψιθυρίζει :

— Μην άργήσης πολύ έξω... άκούε :

Κι' εκείνος :

— "Α, δεν ξέρω, δεν ξέρω... μπορεί να γρήσω...

Κυττάζθηκαν τότε και γέλασαν. Γέλασαν κι' η γαλάζιες ποδιές, άμα τους είδαν να γελούν. Μου φάνηκε μάλιστα, ότι γέλασαν στο κλουβί τους και τὰ καναρίνια. Έδω που τὰ λέμε, νομίζω ότι η μισοδα των κεραισιών τους είχε μεθύσει λίγα-λίγους...

... Έβράδυνα, όταν βγήκαμε ο παππάς κι' έγώ. "Η όφρανη του με άκολουθούσε από μακριά, για να τον γυρίσει. Αὐτός όμως δεν την έβλεπε και καμάρωνε πως μπορούσε να περπατή στο μπράτσο μ' άν άντρας. "Η Μαμέττα, χαρομένη, έβλεπε αὐτὰ από τὸ κατώφλι της έσπας, κι' όλοένα κουνούσε τὸ κεφάλια της σά να λέγε :

— Μπαρό του ως τόσο !.. ο άντρας λης μου μπορεί άκόμα να περπατή".

(Έπεται τὸ τέλος)

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΝ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 171ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΛΑΘΩΝ

[Ίδε φυλλάδιον 4ον, σελίς 34.]

Ο χώρος, δυστυχώς, δεν επέτρεπε να σημειώσω έδώ όλα τὰ τυπογραφικά λάθη του 4ου φυλλαδίου, διὰ να ίδουν οι έπιλαχόντες πὸςά έπρεπε να εύρουν, διὰ να βραβεύουν. Θά σημειώσω όμως τὰ κυριώτερα, εκείνα που άφισα έπίτηδες,—διότι τὰ περισσότερα, άσχημαντα άλλως, έμειναν άκουστώ : μου, από την θίαν, με την όποιαν έτυχε να τυπωθῇ τὸ φυλλάδιον εκείνο,—τουλάχιστον διὰ να τὰ διορθώσετε.

Είς την α' σελίδα, αντί τον χωρισμό, διορθώσατε χειρισμό. Είς την γ' σελίδα, αντί τὰ κύρια δεινά του πολέμου, διορθ. τὰ κύρια. Είς την ε' σελίδα, αντί την θαπτική τέχνη, διορθ. την ραπτικήν, και αντί σε μία έρημη, διορθ. σε μία έρημο. Στην σ' σελίδα, αντί εκ της μάχης, διορθ. εκτός μάχης. Τίποτε άλλο σημαντικόν.

Τὸ πλῆθος των διαγωνισθέντων μαρτυρεῖ την μεγάλην επιτυχίαν αὐτοῦ του Διαγωνισμοῦ, μολοντί, διὰ πρώτην φοράν, δεν έγινεν δπως έπρεπε και όπως θά γίνεται εις τὸ μέλλον. Ένωσεται, ότι οι περισσότεροι εύρηκαν, όχι μόνον τινώτερω πέντε λάθη, αλλά και άλλα... έπακόσια μαζί. Ο Βασιλειος ο Βουλγαροκτόνος έφαγε. ο πλέον ήπτολόγος, που δεν άφισε ούτε κόμμα άνάποδο, σημειώνει 765 λάθη, εκ των όποιων τὰ 269, κατά την διαίρεσιν του ίδιου, είναι κυρίως λάθη, τὰ δε λοιπά 496 είναι άπλως άνομοιόμορφα στοιχεῖα. "Η "Ιδεώδης "Ελλάς πάλιν εύρηκε 285. "Εν τὸ συνόλω διηγήτερα. "Εν τούτοις τὸ Α' Βραβείον το παίρνει αὐτή, επειδή τὰ 285 αὐτὰ λάθη είναι κυρίως λάθη, από εκείνα εκ των όποιων ο Βασιλειος ο Βουλγαροκτόνος εύρηκε μόνον 269, δηλαδή 16 λιγώτερα. Σκέπτομαιδηλαδή, ότι εν και η "Ιδεώδης "Ελλάς έσημειώνει και έτανομοιόμορφα στοιχεῖα,—ποῦ, ως λέγει, τὸ έθεώρησαν. όπως και ήτο, περιττόν,—θὰ είχαν άγώτερον άσθμὸν από τον Βασ. Βουλγαροκτόνον.

Μερικοί από τους άλλους, πλησιάζουν τούς καταπληκτικούς αριθμούς των δύο πρώτων. Είναι οι άναγραφόμενοι εις τὰ Βραβεία και εις τὸν Α' Έπαινον, με μικράς μεταξὺ των διαφορὰς. Μικρά επίσης είναι και αἱ διαφοραί μεταξύ των άναγραφόμενων εις τὸν Β' και Γ' Έπαινον. "Εκ τούτου και η μικρά διαφορά των Εδσάμων.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ
ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : "Ιδεώδης "Ελλάς [30Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Βασιλειος ο Βουλγαροκτόνος. [29Ε]. Αρνοστροφωμένος "Ηως [28Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Τρελλή "Ασιγγάνα [27Ε]. "Ελληνική Σημαία [26Ε]. "Ελληνική Δάδα [25Ε].

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ (από [24Ε] εις έκιστον) : Τάσχος, Ζινέττα, Κωνστ. Α. Βλευθιρ-υδής, Α. Μπαργιάκη, Βασιλ. "Ηως "Ελληνοπούλα : Χάρις, Τραγοδδής της Λευτερίας, "Ελληνικόν Στέμμα, Βασίλ. Χίλης, Κωνσταντίνος Αάβαρο, Κ. Α. Λόντος, Σωτ. Β. "Αντων-όνης, Κόρη του Βονοδι, Δέων της Χαιρουειας, Φιερωτή Βαροκουλ, Μεγάλη "Ελλάς, Άρης, Μελιόν "Εφενρήτης.

(Έπεται τὸ τέλος)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

("Ο συνοδευών την λύση με 10 λεπτά, θά λάβη άπλως μέρος εις την Κλήρωσιν. "Εάν θέλη να δημοσιευθῇ και τὸ νομιά του εις τούς Λύτας, πρέπει να έσκηλείση λεπτά 25 εις γραμματόσημον.)

α'.) Πιζγιντον

Έστάλη υπό Ι. Κ. Γαλανοπούλου

		Ο		
ΟΣ	ΠΟΙ	ΣΚΟΝ	ΤΑΙ	ΒΙ
	ΖΕ	ΦΤΕΙ	ΤΑ	
		Α		

Μία παροιμία εκ τριών λέξεων.

β'.) Διά τούς Γαλλομαθεῖς
Έστάλη υπό Ν. Ι. Βλάχου
J. - hbt - n - ft - ps - l - mn

Νάναγνοσθή τὸ Φωνηεντόλιπον τούτου.

Δύσεις του 23ου φύλλου
α'.) "Η προκοπή νικαίει τὴ φτώχεια.—β'.) Κόκκαλο (ΝΙΚΟ, ΚΑΔΟ...)

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Συνέχεια εισφορών ("Αρ. 459-465)
Διον. Ρ. Μπαλτζής, "Αμαλία, δρ.3.—Φιλόρα Γρ. Φωτιάδου, Θεολόγος 2.—"Ινδικός, "Ασπής, "Αδύνα 2.—Ποιμενική Φιλόρα, "Ιωάννινα 1.50
Ναυτάκι τ. Καστέλλας, Πειραιεύς 1.—Ναυτοπούλα τὸν Σπερδών 1.—Κεφαλληνιακός, "Ασπής, Σίμα 5.—

Προς όλους τους άνωτέρω έσφράξας θερμοστάτας μου εύχαριστίας. Είναι άξιοι και γενικής εύγνωμοσύνης, διότι συντελοῦν εις την διατήρησιν ενός περιοδικου τόσον χρησίμου εις την ελληνικήν νεότητα, επομένως ενός εθνικοῦ έργου, ως και α πάντων χαρακτηρίζεται η "Διαπλάσις".

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Χριστός άνέστη, Τρελλοαρσενικάς !

— Ούφ, καίμενε και συ ! για νέο μάς τὸ λές ; Τὸ άκούσα από εἰκοσι άνθρώπους ως τώρα.

— ! ! ! !

Έστάλη από τὸ Τραγοδδῆ της Λευτερίας

Ο Κουφινοκεφαλάνης ύπηρετεῖ σ' ένα σπίτι, που διέττα του είναι φουρνός.

Μιά μέρα, ένας πτωχός κτυπά την πόρτα. Ο Κουφινοκεφαλάνης τὸ άνοίγει και τὸν ερωτά :

— Τί θέλεις, γέρο μου ;

— Λίγο ψωμάκι, παιδί μου...

— "Α ! έκαμες λάθος στην πόρτα. Ο φουρνός είναι πάρα κάτω.

Έστάλη από τὸ Διαβολάκι της Γειτονιάς

— "Αχ, τί να κάμω μ' αυτό τὸ παιδί ! έλεγε η μαμά από την τρύπα του κουμπάρου του βγάξει της πεντάρες με τὸ μαχαίρι, κι' έτσι δεν μαζεύει ποτέ !

Κι' ο μικρός Τόλης έπερπαίγων :

— Δεν τὸ παίρνεις, μαμά, ένα κουμπάρου χωρίς τρύπα ;

Έστάλη υπό τὸν Σεπασμένον Λορέου

Ο Φοβητός της διηγείται, ότι κάποτε τὸν έφάνη πὸς εἶδε ένα φάντασμα.

— Και τί έκαμες ; Τὸν ρωτοῦν.
— Τί έκαμα ; τρία χιλιόμετρα 'ς ένα τέταρτο.

Έστάλη υπό της Τημης Γαλανόλεως

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αθήναι, 58 δόδς Εβρουλίδου
την 22αν Μαΐου 1918

ΕΙΜΑΙ άληθινά, βιβεία συγκινημένη με την ύποδοχή που κάνουν τὰ καλά μου παιδιά στην έκδοσιν αὐτῆ του "Μη λησμονεῖται". Δεν εἶνε πιά λόγια, εἶνε έργα. "Οχι μόνον οὗς" ένας συνδρομητὰς δεν έλειψε, αλλά και με τὸ ξεσπάθωμα προσετέθησαν νέοι. "Επίσης, και άγορασταί. "Α, πότε θαλῃ χαρτί, καλό χαρτί και φτηνό, για να μπορέσω κι' εγὼ να ίκανοποιήσω τὰ παιδιά μου, που μάχασουν τόσο πολύ ! Τότε να ιδῃτε τί θά γίνει !

Τὸν στρατιώτην Νίκον Σκέντερην έσπευσε πρώτη να έγγραφή η Μαρία Χ. Χαλκίδου, εἰς Αθηνών. "Αν, ως έπίτιζω, μου στείλουν χρήματα και άλλοι, θά τὸ στείλω τούτους διὰ να τους δώζῃ εκεί εις τὸ Μέτωπον και να τούς δανείζῃ κηδὰ εις τούς συστρατιώτας.

Ψαλῖας έπιστολάς μου έστειλαν αὐτῇ την έβδομάδα οι έξῃς : Μελαγχολική Κιθάρα, "Ιρνας, Λαφροστεφανωμένος "Ηως, "Ευπνος Βλάκας, Θαλάσσιος Φλοῖσθος, Μακεδὼν Προσκόπος, "Αρίσταρχος ο Σάμιος, Φιερωτή Βαροκουλ, Πουπέ, Πατρινόπουλο, Νικητής της Αύριον και Βεσβείνα.—"Εξέτελεσα τὰς παραγγέλιας των και τούς εύχαριστῶ όλους για τὰ καλά των λόγια.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οδδέν ψευδώνυμον εγκρίνεται η άγανεύεται, αν δεν συνοδεύεται υπό τὸ δικαιώματος δρ. 2. Τα εγκρινόμενα η άνανεύόμενα λαχουν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1918. "Οσα συνοδεύονται από Α άνκνουν εις άγόρια, και δσα από Κ εις κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα : "Ηως τὸν Ορέων, α. (ΚΦ). Πατριωτική "Εγώσις, α. (ΑΜ). Φάουσι, α. (ΓΑ). Κεφαλληνιακός "Ασπής, α. (ΑΚ). Θυγάτρη του Λευκοῦ, κ. (ΕΔ). Θριαμβέων Μεγαλοδιδάτης, α. Κολοφών της Δόξης, α. Φουρτός της "Ελλάδος, α. (ΒΓ).

Ανανεώσεις ψευδωνύμων : Λοξασμένος Ρήνος, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Διά 1 έως 8 τὸ πολύ προτάσεις λεπτά 50. Διά τὰς περιττέον 10 λεπτά η λέξεις.]

Μ. Μ. επιθυμῶν τὰνταλλάξουν :

"Η Ποιμενική Φιλόρα με Χοροῦν "Ακτίνα, Φιλόρα τ. Βοσν., Ρήγαν Φερ.—τὸ "Αποινωτικό Διαβολάκι με Νικητ. τ. Αρ., Ψευτ. Κουκλ., Παργου, Φωτιά, Καρέλιαν, "Αρτου, "Ελληνίδα, Δημοκρατία, Ριολίαν.—"Ο Κεφαλληνιακός "Ασπής με "Ω. Λεβαδω, Αδων τ. Ιων., Φίλε, "Ελλάδα, Ρόδον της "Ανοξ., Χιόνι τ. Μιζ., Περιοστεράκι τ. "Ιονίον, Ουφ, "Ιδακήν, Κόρη των Φαίων, Βοσκοπὺλ των "Αλπ., Τσαχλινά, Παναχτή "Μελαχ, "Αγνήν Καμλ., "Ιδιότροπη, Θιακοπούλαν, Τρελλοαροῦ, Πειρομάδαν και με όσας άλλας επιθυμῶν.—"Η "Ελλάς τὸ Μελλοντας με όλους τους Διαβόλους, Κωνσλ. Δόβ., Σημ. τ. "Ανεξαρτ., Θραμβ. Μεγαλοδ., Σκανδαλιαν.—"Η Τρελλή Νσότης με Λεβ, στους Σκλαβ., Τραγ. τ. Δευτ., Αδβ. τ. Γετ., Τρισέν, Τάσχος, Πειρομα-

τάραν. — 'Η Κόρη του Βοννοῦ - με
Λευτ. στοὺς Σκλάβ., Τραγ. τ. Λευτ.,
Διαβ. τ. Γεν., Τροισίη, Πεισματάραν.
ὁ Νέος Ἕλλην με Τριανταφυλ. Δια-
βολάκι, Ἄσμα Νηρηίδος, Ἀθαν τ.
Ἰονίου. — ἡ Ψυχὴ τῆς Σαπφούς με
Μυκή, Τραγ. τ. Λευτ. Μαρκησίαν.
— ἡ Καμέλια με Ἀπολίαν. Τριαντάφ.,
Κῦμα τ. Σαλαμ., Κόκκινη Γατούλα,
Διάβ. Ενδάν., Ἑλλ. Φιλότιμο.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς
φίλους τῆς: Ἰουλίον Καίσαρα (διω-
ρούμενος): Ἑλλάδα τοῦ Μέλκοντος (ἄγν.,
δὲν ἐπιτρέπεται): Θοριαμβεύοντα Με-
γαλοῖδ. (πολὺ καλὸν καί, ἀν κληρωθῇ,
ὅτι δημοσιευθῇ ἀλλ' ἂν δὲν κληρωθῇ,
ρίθμια ποὺ δὲν πρέπει νὰ πελπιωθῇ, πρὸς
νὰ στελεχῇ ἄλλοι.) Ἰρελλό Ἀνδονάκι (ἡ
Προκήρυξις τὰ λέγει: ἔστειλα:) Κνανό-
λευκο Λάβαρο (ἀδύνατον ὅτι ἐδυσκο-
λύετο πολὺ ἡ λογιστικὴ ὑπερσία:) Ὁ-
ρατο Θαλασσοπιδὲ (τὴν ἐσημεῖωσα:
11 ἐτών) Φωσιόδα (εὐχάριστος) ὅτι σοὺ
στελνουν, δὲν γίνεται:) Πεισματάραν
(μὰ δὲν βλέπει, οὐκ ἔτι τῶρα δὲν ἀπὸ τῶ ἐκ
κανόν, παρὰ μὲ δυὸ λόγια:) Γοργὴν
Ψαροπούλαν, Ἀπτερον Ἀγγελον κτλ.
Ἀυτοκράτειραν τοῦ Βυζαντίου Διον.
Χ. Ἀρα., Ἀφελὴ Σανδοῦλαν, Γλυκὴ
Παρελθόν, Μεγάλην Ἰδαν, Χρυσὴν
Ἀκτίνα (ἐλαδ, εὐχάριστος).

Ομηρικὴν Ἰθάκην, Διαπλασιακὴν
Τέθριν, Ποιμενικὴν Φλογίαν (ἔ-
στειλα).
Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαδα μετὰ τὴν
21ην Μαΐου, ὑάπαντίσω εἰς τὸ πρὸς ἐχέ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 173ου Διαγωνισμοῦ Ἀγ-
γέων Μαρίου - Μαίον. Αἱ λύσεις δεκταὶ
μέχρι τῆς 28ης Αὐγούστου, ἀλλὰ καὶ πέ-
σαν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν
ἔχουν δημο. λευθῇ.]

217. Μεταγραμματισμός

Σχῆμα γεωμετρικόν
Μὲ κεφαλὴ ἀλλαγμένο,
Πρέπει ἀφύκτως νὰ... λυθῇ,
Γιὰτὶ βρῖσκεται δεμένο.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς ἑβδ. Ἀναγεννήσεως

218. Τρίγωνον

**** = Συγγενής.
**** = Νοσηρόν.
**** = Ἄνθος.
**** = Ἀντωνυμία.
* = Σύμφωνον.

Κα' καθέτως τὰ ἴδια.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Βασιλείας τῶν Πόλεων
219. Διπλὴ ποικιλία Ἀκροστιχίς
Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν
κάτωθε ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον
τῆς δευτέρας καὶ καθέτης, ἀποτελοῦν Νη-
ρηίδα τὸ δὲ δεύτερον τῆς πρώτης, τὸ
τρίτον τῆς δευτέρας καὶ καθέτης, ἀρ-
χαῖον θῆον.

1, Πρώτη τροφή, 2, Μίρος τοῦ σώ-
ματος, 3, Χώρα τῆς Ἑλλάδος, 4, Ἀυ-
τοκράτωρ Ρωμαίων, 5, Ἀρχαῖα βασι-
λόπαι, 6, Ἦρω, ἡμίθεος.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Δικεφάλου Ἀετοῦ
220. Φύδην-Μιγδὸν

Πυρὸς ἀλλοῦν λοιποὶ ὀκρόκοι, εἴγρα
ἀν μετρησθῇ.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Παναλλήν. Μεγαλείου

221. Γρίφος

Ἡ δει : Τ ρ Τ Ἑλληνικά
α Τ ρ Τ Θεσηκευτικά
Τ Γεωγραφία

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας
Τέλος τοῦ 173ου Διαγωνισμοῦ
Ἀπὸ τὸ πρὸς ἐχέ ὁ νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλ. 44

557. Πάγομος (Πάν, ὁμοιος) — 558. Φο-
νὶς (φν-νύς) — 559. Ἀδάμας - Ἀθάμας. —
560. Κλειώ - Κλειώ.

561. ΦΩΛΕΑ 562. ΦΕΙΔΙΑΣ (Φώκη,
ΒΑΒΑΙ Θεμιστοκλῆς, χειμῶν,
ΚΑΚΟΣ Λοιδόν, Γαλλία, Σο-
ΔΡΟΣ βία, κἀμηλοΣ.) — 563.
ΣΑΜΟΣ Ἀγαπᾷτε ἀλλήλους. —
564. Οὐδὲν ἐν τῇ
φύσει ἀπὸ λυτ αὐ
(οὐδ' ἐν ἐν τι-φ' εἰς τ- ἀπὸ λυ τε.)

ΔΗΛΩΣΙΣ. — Αἱ λύσεις τῶν ὑπο-
λειπομένων φυλλαδίων 45 — 52
τοῦ 1917 καὶ 1 — 25 τοῦ 1918 εἶνε
πάντοτε δεκταὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν
ἀκόμη δημοσιευθῇ.

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879 — 1893)
ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους
ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἑξῆς:
1ος, 4ος, 5ος, 7ος, 9ος, 10ος, 12ος,
14ος, 16ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος,
22ος, 24ος. — Ἐκπαιδ. τομὸς δρ. 3,
ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος
δραχ. 3,20 διὰ τὸ Ἑσωτερικόν
καὶ δρ. 3,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894 — 1917)
ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι,
24 ἐν ὅλῳ. — Ἐκπαιδ. τομὸς ἀδελτος
δρ. 10 καὶ χρυσόδετος δρ. 15. Τα-
χυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος:
Διὰ τὸ Ἑσωτερικόν, ἀδελτος δρ.
10,50, χρυσόδετος δρ. 16,50. Διὰ
τὸ Ἐξωτερικόν, ἀδελτος δρ. 11,50,
χρυσόδετος δρ. 16,50.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ Πράκτο-
ρες νὰ ἐξοφλοῦν τακτικὰ τοὺς
λογαριασμοὺς τῶν καὶ νὰ δηλώνουν
ποσα φύλλα θέλουν νὰ τοὺς στέλ-
λουν, διότι δὲν περισσεύει χαρτὶ
διὰ παραπαισιᾶ ἀντίτυπα.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
Ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακτῶς φυλλαδίου,
ἐλήφθησαν ἀπὸ 17 ἕως 23 Μαΐου
Συνοδευόμεναι μὲ 25 λεπτά

ΑΘΗΝΩΝ: Ἀνθός τῆς Μακεδονίας,
Κῦμα τοῦ Αἰγαίου, Γεώδ. Σ. Μάρτος,
Ε. Π. Κομνηνοπούλου, Κ. Α. Χρυστο-
δούλου, Ἀγγ. Καρυστίης.

ΑΙΓΙΟΥ: Φωτεινὴ Σ. Ψαροπούλου.

ΑΝΔΡΟΥ: Δημ. Κ. Ἀσημάκης, Μόσχα

Κ. Ἀσημάκης.

ΑΡΓΟΥΣ: Ἰω. Δ. Γκούμας.

ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ: Κ. Α. Παπαδημητρίου.

ΒΟΛΟΥ: Β. Α. Σκοτεινότης.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Ἰούλιος Καίσαρ.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Α. Κολλιοπούλου.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Α. Α. Κούβαρος.

ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Ν. Χ. Ἀνδρού.

ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟΥ: Φαληρὴν Ἀννα.

ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ: Ἐλένη Χ. Λουδοβικί-
του, Τερψιόδα Ἀθανασίου, Ναστοπού-
λα τῶν Σκετσάν, Πόλη Σαλαμῶν, Ἀγ-
γελικὴ Προτοπούλα, Ναυκὴ τῆς Κα-
στέλλας, Αἰλικά Π. Δημητρίδης, Γ. Ε.
Γεωργίου, Παν. Ν. Σταθού.

ΣΑΜΟΥ: Πυθαγόρας ὁ Σάμιος.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Εὐάγ. Β. Αμυλίου.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Μαρία Ρ. Γεωργίου.

ΧΙΟΥ: Ἰωάννα Π. Φαφλου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα, κα-
θὼς καὶ ὅλων τῶν ἀποσταλάντων δεκά-
λεπτον μόνον μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐτεθῇ-
σαν εἰς τὴν κληρονομία καὶ διηρησθῇ ἡ
ἐν Πειραιεὶ Τερψιόδα Ἀθανασίου, ἡ
ὅποια ἐνεργεῖται διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ
τῆς Ἰουνίου.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Συγδρομηταί,
τῶν ὁποίων ἔληξεν ἡδη ἡ συνδρο-
μή, νὰ σπεύσουν νὰ τὴν ἀνανεώσουν.
Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις καμμία
καθυστερήσις δὲν ἐπιτρέπεται, διότι
δυσχεραίνει τὸ ἔργον μας.

Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Κύπρῳ Συ-
δρομηταί εἰμποροῦν νὰ στέλλουν
τὸ ἀντίτιμον μὲσον Τραπεζῆς Ἀθ-
ηνῶν ἢ Τραπεζῆς τῆς Ἀνατολῆς
διὰ διατακτικῆς τῶν ἐκεί ὑποκατα-
στημάτων τῶν. **Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ**

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Μέχρι 10 τὸ πολὺ λέξεων μὲ ἀπὸ
στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος.) Πρὸς
τὸν 10 λέξ. 20 λεπ. ἡ λέξις, μετὰ τὸν
στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μετὰ ταῦτα λέξ. 40
ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 1.]

[1Η — 183]

Ἰδεώδης Ἑλλάς, ἡ ἀπροσδιόριστος
λεπτότης καὶ εὐγενείας ἀγγελία σα-
προθυμότητα μὲ διαθέτει ὅχι μόνον εἰς
τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ἀγγελίας μου, ἀλλὰ
καὶ νὰ σᾷ παρακάλεσω θερμῶς νὰ τὴν
τῆς συγγνώμης σας. — Θερμὰ συγχαρη-
τήρια διὰ τὴν καταπληκτικὴν ἐπιτυχί-
σας ὅτῳ Δημοφίλισμα.

Πιτῶν τῆς Ἑρήμου

[1Η — 184]

Συγχαίρων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐκ-
δοτοῦ τοῦ Δημοφίλισμα τὸ **Κνανόλευκο**
Λάβαρο, παρακαλῶ αὐτὸ καὶ τὸ **Δια-**
βολάκι τῆς Γειτονίας, ὅπως δεχθῶν
πρὸς ἐπανόρθωσιν, τὴν ἀντιρροπὴν τῆς
(1Η — 145) ἀγγελίας μου, προελθούσης
ἐξ ἀπλῆς παρεξηγήσεως.

Πιτῶν τῆς Ἑρήμου

[1Η — 185]

Βραβεύομαι τὸ τετράκιον τοῦ Ἀλμπόντος
Ἀστέρως. Ἀς στείλῃ σὲ τὴν Δι-
πλάσι γιὰ τὸν τόμο.

Ὀμίλις Ναυτοπαίδων

[1Η — 186]

ΔΕΣΒΙΑΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

Ἰδοὺ ἡ σύλλογος ἐν Μυτιλήνῃ ὑπὸ τῆς
ἀνω ἐπωνυμίας. Γενόμενης ἀρχαί-
σων ἐξελέγησαν: Πρόεδρος: Τεῦθρας
Ἀντιπρόεδρος: Ἀνδρότε Ἑλληνοπούλου
Γραμματεῖς: Ἐανθὸς Ἰππότης, Τι-
μίας: Γενναῖος ὁ Λέσβιος, Σύνδε-
λοι: Χρυσόστομος Ἀπόλλων, Προ-
σκοπία τοῦ Εὐδελίου, Συνδρομὴ με-
ταίκα 0,40. Δις: Δημ. Δημητριά-
δην, Poste-Restante, Μυτιλήνην.

Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι.

[1Η — 187]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΚΕΡΑΥΝΟΣ»

Ἀποφασίζονται ἀντιπρόσωποι Ρεθύμνης:
Σφραγίς τῆς Ἑλευθερίας, Πει-
ραιεύς: Γ. Νικολακάκης, Γ. Ἀρδα-
μης. Ἰωαννίνων: Β. Σακκάς, Ἀ-
θηνῶν: Ἡ. Γαμασέλλος, Λαοί-
σης: Α. Δελανώτος, Καλαμῶν
Β. Γουλιόπουλος, Μεσολογγίου
Θ. Τζαβέας, Δευναδός: Β. Φρα-
κούλης, Χαλκίδος: Γ. Νάνος.

[1Η — 188]

Ἰδεώδης Ἑλλάς ἐγκάρδια συγχαρητή-
ρια δι' ἐπιτυχίαν. Δέχεσθε ἀλλὰ
λογαφισμὸν μου. — **ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ**

[1Η — 189]

Κνανόλευκο Λάβαρο. Διαβολάκι Γειτονίας.
εὐχαριστῶ θερμότητά.

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ

[1Η — 190]

Υπερευχαριστῶ ὅσους μ' ἐψήφισαν
ΜΑΡΜΑΡΟΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

[1Η — 191]

Υμνεῖτε ἑαυτοῦς, ἐμμερῶς λευτερίαν.
δέχομαι μὲ μεγαλὴν μου εὐχαρί-
στησι. **ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ**